Ústredíčko

Školský časopis ZŠ Oščadnica – Ústredie

11. Ročník 2021/22 č.1

Naša

ŠKOLA ĽUDSKOSTI

A je tu september! Svätá Ľudmila – dažďom obmýva.

škola

Ústredíčko 2021/22

Úvod.....

Milí kamaráti!

Školský rok 2021/22 je už v plnom prúde a my šéfredaktori, zástupcovia šéfredaktorov i celá redakčná rada Vám chceme mnoho povedať cez náš školský časopis. V škole sa uskutočnili a ešte uskutočnia mnohé akcie a Ústredíčko bolo a bude pri tom. V tomto čísle časopisu si nájdete opäť tvorivé okienko. V ňom Vám žiaci našej školy predstavia svoje pekné a netradičné práce, ktoré vytvorili nielen počas vyučovania slovenského jazyka a literatúry. Časopis zdobia aj ďalšie zaujímavé okienka, ale viac sa dozviete, keď si časopis prelistujete a prečítate. Všetkým prispievateľom do časopisu ďakuje PaedDr. Dana Krkošová.

Stále pripomíname, že budeme radi, keď sa do Ústredíčka zapojíte a prispejete doň svojimi príspevkami. Píšte, vymýšľajte, skrátka tvorte!

Veľmi sa na Vás teším!

Váš školský časopis

Školský časopis – Ústredíčko

ZŠ Oščadnica – Ústredie 760, 023 01

11. ročník / 1.číslo / september 2021

Školský rok : 2021/2022

Šéfredaktori: Kristínka Kubulková, Janka Matejičková, Simonka Papajová

Zástupcovia šéfredaktorov: Kristínka Tabačárová, Timko Hlava

Redakčná rada: Natálka Vojteková, Martin Poláček, Marek Poláček, Matúš Poláček, Štefan Rejňák, Pavol Zagrapan, Marián Lieskovan, Marek Zborovančík, Dávid Lušňák, Lukáš Smatana, Nikolas Lorinc, Ema Kormancová, Anetka Kučáková, Anna Kavická, Viktória Koperová, Alexandra Kubicová, Julka Chnúriková, Betka Trúchla,Veronika Hamacková, Juraj Haladej, Juraj Brutovský, Tomáš Krupík, Dávid Kubuš, Dominika Adamičková

Ahojte,

kamaráti!

Ústredíčko č.1 školský rok 2021/2022 11. ročník

Z našej tvorby ...

Škola

Ráno bežím do školy.
Mama kričí: „Máš úlohy?“
Ja som žiačka veľmi pilná,
to je pravda neomylná.

(Alžbetka Trúchla, 7.A)

Matematika, to je môj kríž,
pani učiteľka vraví: „Betka, píš!“
Fyzika, to je veda veľká.
Premôžem v nej aj nášho Ferka.

Škola - to je zábava...

Škola, to je zábava veľká
aj keď na nás kričí učiteľka.
Učí nás čítať, písať
aj hravo počítať.

(Anetka Kučáková, 7.A)

Túžba po učení začala vo mne rásť,
keď mám konečne už dvanásť.
Učím sa, aby som šťastná bola,
aby som hlúpa neskončila.

Spomienka na školu

Naša škola mala 70 rokov.
Za ten čas tu bolo mnoho žiakov.
Veľa žiakov, čo tu chodilo,
na ňu aj v dobrom spomínalo.

(Tomáško Krupík, 7.A)

Keď si s niečím nevedeli dať rady,
učiteľky to vzali do parády.
Cez hodiny sa museli tíšiť,
aby sa v živote mohli tešiť.

Kniha

Kamarátka kniha na poličke odpočíva.
Nenechám ju len tak odpočívať,
chcem ju teraz rýchlo čítať.

Je to moja skvelá učiteľka,
pracuje od pondelka do pondelka.
Pôsobí aj ako liečiteľka.

Ponúka mi do života samé múdrosti,
zažívam s ňou veľa veselosti.
Robí to vždy v tichu a trpezlivosti.

Keď ju na poličku späť ukladám,
v mojej izbičke sladko usínam.
Veľa múdrostí potom rozdávam.

(Klaudia Smolková, 8. A)

Lásky čas

Keď sa tichý vánok oteplí,
keď vôňa jari oči nám oslepí,
keď vtáky štebotom uši nám radujú,
keď kvety na lúkach oči nám hladkajú

prichádza veľký pán, kráľ kráľov,
máj – čas lásky a zaľúbencov.

Máj. Nad domom týči sa, veľký a zdobivý,
vo farbách ukrytý, jasný a žiarivý.
Dievčina súca na vydaj pod ním stojí,
na vydaj vyvolenému mužovi sa strojí.

Vo vzduchu čistota, vôňa a čerstvosť,
cítiť máj, lásky čas – vernosť a čestnosť.

Dedina na nich s nádejou hľadí,
svojím požehnaním ich pred odchodom hladí.
Čo máj začal, oni dokončia,
raz sa z nich stanú hrdí rodičia.

(Nataša Krasňanová, 8. A)

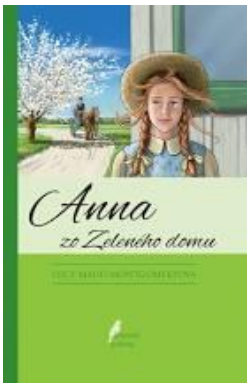

Naše literárne hrdinky

Anna Shirleyová

Moja obľúbená literárna postava je Anna Shirleyová z knihy Anna zo Zeleného domu. Túto knihu napísala Lucy Maud Montgomeryová. Anna je stredne vysokej postavy. Na začiatku príbehu je veľmi chudá. Má ryšavé vlasy, zelené oči a pehavú tvár. Myslí si, že je škaredá. Niekto jej povedal, že má veľmi pekný nos. Nosí jednoduché šaty, veľmi však túži po šatách s nazberanými rukávmi. Na konci príbehu ich dostane od Mateja Cuthberta. Anna je veľmi priateľská a milá, na druhej strane je však veľmi výbušná. A koná skôr, než si veci premyslí. Preto sa často dostáva do problémov. Nemá rada ľudí, ktorí sa jej smejú pre jej farbu vlasov ako napríklad Gilbert. Veľmi rada sa učí, je veľmi chytrá. Chce sa stať spisovateľkou alebo učiteľkou. Má veľmi bujnú fantáziu. Svoj voľný čas trávi so svojou spriaznenou dušou Dianou a ostatnými kamarátkami. Hrajú divadlo, vymýšľajú rôzne príbehy alebo sa naháňajú po lúkach.

Teším sa na ďalšiu knihu plnú Anniných zážitkov. (Simona Droštinová, 8. A)

Lily Jojová

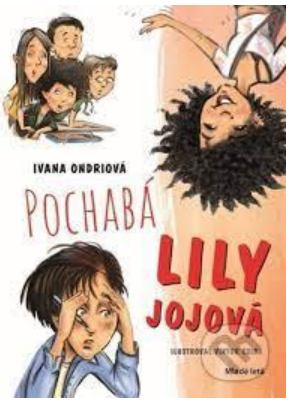

Hlavná postava Lily Jojová je z rovnomennej knihy. Autorkou je Ivana Ondriová. Lily Jojová je najvyššia z triedy, má tmavé vlasy, lesk na perách, náušnicu v nose a sedem ďalších v uchu. Vlasy má čierne a strapaté ako drôty, často neumyté a neučesané. Nosí rozstrapkané džínsy s dierou na kolene a tesné tričko nad pupok. V príbehu je Lily pochabá, cynická, nezvládnuteľná, provokačná. Často klame a zavádza, má nemiestne poznámky, vysmieva sa a je bezočivá. Vie však dobre po anglicky, pretože sa narodila v Írsku, hrá volejbal a pomáha svojej babke, ktorá ju vychováva. Jej správanie ale bola len túžba po pozornosti svojich rodičov.

Rada by som si prečítala aj pokračovanie tohto príbehu, kde by boli opísané jej zmeny po tom, čo sa jej rodičia vrátili a ako pokračoval jej život v kruhu rodiny spolu s babkou.

(Laura Višňáková, 8. A)

Hermiona Grangerová

Moja obľúbená postava z knihy Harry Potter je Hermiona Grangerová, ktorú napísala J. K. Rowlingová. Hermioninu tvár zdobia pehy a dve tmavohnedé oči. Jej vlasy sú hnedé, kučeravé, husté a stredne dlhé. Je stredne vysoká. Postavu má štíhlu. Chôdzu má prirodzene rezkú. Zvyčajne nosí chrabromilskú uniformu. Má kocúra menom Krivolab.

Hermiona je veľmi múdra, bystrá a šikovná. Rada číta knihy. Chodí na Strednú čarodejnícku školu Rokfort, v ktorej si našla dvoch najlepších priateľov Harryho a Rona. Vyriešili spolu veľa záhad, úloh a tajomstiev vďaka svojej zvedavosti a šikovnosti. Pochádza z muklovskej rodiny, obaja jej rodičia sú zubári. Hoci spolu Ron a Hermiona zo začiatku nevychádzali práve najlepšie, neskôr sa do seba zamilovali. Majú dve deti – Huga a Rose. Vybrala som si Hermionu, lebo mi je sympatická. Rada by som sa s ňou stretla a spoznala ju osobne. (Klaudia Kantoríková, 8.A)

Niekoľko rád, ako byť užitočný pre človeka a pre prírodu

KAŽDÝ BY MAL ZAČAŤ SÁM OD SEBA.....

Ako môžem pomôcť ľuďom vo svojom okolí?

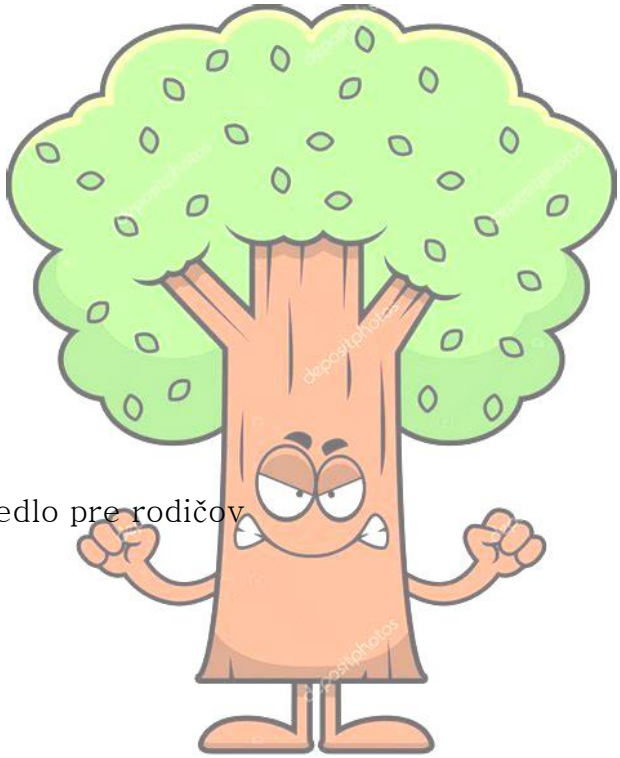

- Odvedieme starších ľudí k lekárovi
- Vyberieme im lieky z lekárne
- Nakúpime potraviny pre rodinu
- Upraceme celý byt alebo dom
- Pokosíme trávnik
- Usmejeme sa na okoloidúcich
- Prihovoríme sa im
- Pozametáme okolo domu
- Upraceme si svoju izbu
- Navaríme jednoduché, ale chutné jedlo pre rodičov
- Uvaríme im kávu, čaj
- Vyvenčíme psíka
- Nakŕmime domáce zvieratká
- Postrážime malé deti
- Darujeme chudobným oblečenie

Ako môžem pomôcť prírode vo svojom okolí?

- **Nevyhadzujeme odpadky do prírody**
- **Zbytočne netrháme kvety, bylinky, rastlinky**
- **Nelámeme stromy, kríky**
- **Neskáčeme po kvetoch**
- **Zbytočne netrháme plody stromov a nehádžeme ich na zem**
- **Triedime, separujeme odpad**
- **Nezakladáme oheň v prírode**
- **Nečistíme autá v prírode**
- **Využívame solárnu energiu**
- **Staré a pokazené elektrospotrebiče odvezieme na zberný dvor**
- **Využívame bicykel alebo ideme pešo namiesto jazdy autom**
- **Používame papierové tašky namiesto plastových tašiek**

(Klaudia Kantoríková, 8.A)

Historické udalosti našimi očami

28. júna 1914 sa v Sarajeve odohral atentát na rakúskeho následníka trónu Františka Ferdinanda d´Este a jeho manželku Žofiu. Takto tieto smutné udalosti zaznamenal jeden zo šoférov v kolóne áut, ktorá ho sprevádzala počas návštevy mesta:

„Sloboda. Vietor vo vlasoch. Áno, šiel som rýchlo, o tom niet pochýb. Moje auto sa zmenilo na dravú šelmu behom jednej jedinej sekundy. Zrazu som stratil kontrolu. Nič ... Čierno-čierna tma ... Práve som zdolával poslednú zákrutu, keď sa to stalo. Ferdinand sa práve horlivo rozprával so svojou manželkou Žofiou o politike. Bum! Zrazu vystrelilo. Prach a oheň sa šírili rýchlejšie ako svetlo. Hneď vedľa nás vybuchla bomba. Stratil som kontrolu a neudržal som už túto šelmu s kolesami na reťazi. Našťastie som len zle zabočil. Atentátnik, ktorému sa jeho kúsok nepodaril, práve čaká na rozsudok. Ani som nestihol spamätať a dozvedel som sa, že Ferdinand a Žofia, ktorí boli v inom aute, sú mŕtvi. Pre Sarajevo to bol ťažký deň, ten 28. jún 1914. Dúfam, že Gavrilo Princip za to zhorí v pekle. Žofiu dostal prvú. Guľka jej prerazila brucho. Umrela do niekoľkých sekúnd. Vykrvácala. A Ferdinand? Priamo do krku. Chudák, nemal šancu. Rakúšania nám vraj hrozia vojnou. Čo len s nami bude?“

Šofér automobilu Natália Hamacková, 8. A

25. júna 1741 sa v dnešnej Bratislave, vtedajšom Prešporku, konala veľká slávnosť. Ostrihomský arcibiskup korunoval Máriu Teréziu za uhorskú kráľovnú. Takto si na tieto udalosti spomína jedna ženička z davu:

Ženička z davu Simona Droštinová, 8. A

„Písal sa rok 1741. Mária Terézia prišla do Prešporka už niekoľko dní vopred. Strávila ich na hrade, kde sa tri dni postila. V deň korunovácie sa k Dómu sv. Martina blížila v krásne vyzdobenom koči s veľkým záprahom koní a so sprievodom vojakov v slávnostných uhorských uniformách. Bol na nich krásny pohľad! Počas jazdy mávala nám, obyčajným ľuďom, ktorí sme ju aspoň raz túžili zazrieť. Všetci jasali, keď sa pozrela na našu stranu. Jej strážcovia jej pomohli zostúpiť z koča. Bola taká mladá! Vyzerala ako dievčatko. Ešte raz nám zamávala. A potom sa južnou bránou v sprievode dvoch biskupov vydala do svätyne. Tak sa hovorilo miestnosti, kde sa konali korunovácie. Po dvoch hodinách vyšla s uhorskou korunou na hlave. Všetci sme sa jej veličenstvu poklonili. Držali sme sa pri zemi, až kým nezdvihla ruku a nedala nám pokyn, aby sme sa postavili. Potom k nám milo prehovorila. Všetci sme kričali: „Nech žije kráľovná!“ Potešilo nás, keď ľudia z jej sprievodu rozhadzovali medzi prítomných korunovačné toliare. Aj mne sa podarilo jeden chytiť.“

Ondrej Tráva (Beletrizovaný životopis)

Ondrej Tráva uzrel svetlo sveta v Kameňanoch, no po celý svoj život ho tam bolo málo vidieť, stále bol na cestách. Roky bežali s vetrom opreteky a Ondrej sa stal gazdom.

Doma ho vídali málo. Žena ani syn si ho veľmi neužili. Len na sviatočné dni sa objavil doma, no vo všedné ho bolo vidno v rôznych miestach. Tam pri bačovi na salaši, tam na jarmoku, na železnici či v rôznych dedinách. Každému sa prihovoril, každý mu bol brat. Keď meno nevedel, tak si ho vymyslel. Ten i onen bol Ďurkom, hoci Ďurkom vôbec nebol. Vedel sa prispôsobiť situácii bez problémov. Bol milý, privravel sa a hneď mal kamaráta či spoločnosť. Tak sa všeličo dozvedel a hneď si v hlave prerátaval, či by mohol mať z toho, čo sa dozvedel nejaký prospech.

No, keď mu syn vyrástol, gazdovstvo zavesil na klinec a podnikať začal so všetkým, čo mu prišlo do cesty. Vlna, ovos, jačmeň. Nenadarmo dostal meno Tráva. Len čo sa tráva skosí, už zas rastie ďalej, znova a znova. Nestačíš kosiť. A keď sa pozabudneš, rozrastie sa ďalej. Taký bol Ondrej Tráva. S niekým kupčil na jarmoku a zjednával ceny za vlnu. S iným zas ovos či jačmeň so zemanom Adušom Domanickým. Vždy bol pripravený zjednať dobrý obchod pre seba, samozrejme. Skrátka podnikateľ, priekupník sa nikdy nezaprie. Vedel si ísť za svojím. A oplatilo sa mu. Všetko si vždy zrátal dvakrát, aby nebol škodný. A peniažky sa mu kotúľali. Nemohol sa sťažovať.

Dobre mu to myslelo. Vždy si vedel spočítať dve a dve. A nikdy sa netváril, že ide niečo kupovať. Bol prefíkaný. Tváril sa, že iba prechádza okolo. A akože naveľa, ak by mu dali dobrú zľavu, by možno niečo aj kúpil. Takú taktiku využíval pri kupovaní, bol veľmi prezieravý.

Preto ho veľmi mrzelo, keď Aduša neodhadol správne a dal mu desiatku. Až bezočivá neľudskosť z neho ide, keď za nedodaný jačmeň chce od Aduša jasene, ktoré rastú nad hrobmi jeho blízkych. Skrátka má na to nárok a chce ich za každú cenu. Obchody vytvára preto, aby na nich zbohatol. Chce vyťažiť aj z tejto situácie. Má správanie podnikavého obchodníka. Zo všetkého chcel úžitok a nie škodu.

Nakoniec desiatku dostane naspäť. A tak kúpil mladej Juráňovej kúdeľ, ktorá bola olovom vyliata. Tá bola naozaj drahá. No on bol celý rád, že sa mu desiatka vrátila, tak si mohol buchnúť po vrecku a utratiť aj viac, hoci to nemal vo zvyku. (Dominika Krkošová)

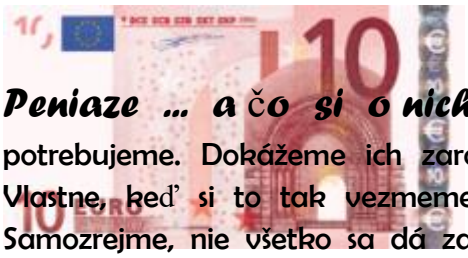

Peniaze … a čo si o nich myslíme **„Peniaze – vec, ktorú v živote všetci potrebujeme. Dokážeme ich zarobiť, následne míňať na jedlo, oblečenie, dovolenky. Vlastne, keď si to tak vezmeme, peniaze využívame na viac vecí, ako si myslíme. Samozrejme, nie všetko sa dá za peniaze kúpiť. Šťastie alebo napríklad zdravie. Ale zamýšľali sme sa nad tým, aké by to bolo, ak by neexistovali žiadne peniaze? Napríklad prídem do obchodu, dám si do košíka, čo chcem a len tak odídem? Bolo by to divné. Ale možno by to nefungovalo. Napríklad by niekto vzal všetko, aby druhí nemali. Asi by sa musel vymyslieť iný spôsob namiesto platenia peniazmi. Každopádne, peniaze v tomto svete dôležité sú, ale sú aj dôležitejšie veci.“ K.K.**

„Podľa mňa sú peniaze pre človeka dôležité. V tejto dobe použiješ peniaze všade. V minulosti neboli až tak dôležité. No v tejto dobe je všetko predražené a všade treba peniaze. Mobily, autá, domy … Je to veľmi drahé, ale niekedy k životu potrebné. Napríklad auto. Je síce drahé, no veľmi ho využiješ. S peniazmi treba narábať veľmi opatrne. Keď máš u seba veľa peňazí, tak sa môže ľahko stať, že o ne prídeš. Ľudia sa navzájom okrádajú a predávajú falošné veci. Človek by mal mať dostatok peňazí hlavne na zdravie, či už je to pre rodinu alebo pre seba. Keď má peňazí veľa, môže si kupovať aj iné veci. Ale hlavné je, aby sa s peniazmi zaobchádzalo opatrne a treba si ich šetriť.“ L.S.

„Z môjho pohľadu sú peniaze v živote dôležité. Veľa ľudí hovorí, že peniaze šťastie neprinášajú, ale ja si myslím, že ľudia sú viac šťastní, keď sa nemusia zaoberať, koľko čo stojí. V dnešnej dobe sa skoro všetko rieši peniazmi. Sú ľudia, ktorí sú známi, ale vyšplhali sa na vrch komunity iba vďaka peniazom. V niektorých smeroch sú peniaze tým, čo spôsobuje choré zmýšľanie ľudí, no peniaze sú aj tým, čo udáva poriadok vo svete. Peniaze sa dajú získať tým, že tvrdo pracujeme na svojich znalostiach alebo tým, že tvrdo pracujeme po fyzickej stránke. Peniaze môžeme minúť alebo investovať. Dá sa s nimi vyriešiť väčšina problémov. V rodinách býva, že muži by mali zarábať viac, že vraj je to mužská povinnosť, ale ja si osobne myslím, že čo sa týka peňazí, na pohlaví nezáleží. Každý by mal mať rovnaké privilégiá na základe schopností.“ J.M.

„Peniaze je slovo, ktoré v našom živote počujeme veľakrát. Všetko, čo v živote potrebujeme, stojí peniaze či veci, potraviny, oblečenie. Peniaze si dokážeme zarobiť, ale niektoré veci stoja množstvo peňazí, ktoré si väčšina rodín nemôže dovoliť. Ale všetko si za peniaze nedokážeme kúpiť a to sú tie najdôležitejšie veci v živote, ktoré každý človek potrebuje a to sú rodina, láska, zdravie. V dnešnej dobe sa bez peňazí nedá žiť. Na svete existujú rodiny, ktoré nemajú peniaze ani na jedlo. Týchto rodín sú na svete milióny. Naopak sú rodiny, ktoré majú peniaze, môžu si dovoliť, čo chcú, môžu ísť, kam chcú. Ale peniaze nikdy nebudú v živote tak dôležité ako rodina alebo láska.“ S.P.

„Peniaze sú v živote veľmi dôležité. Kupujeme si za ne jedlo, oblečenie … Na peniazoch závisí vaše zabezpečenie. Peniaze môžu mať aj veľmi zlý účinok na niektorých ľudí. Ak niekto prahne po peniazoch, jeho osobnosť sa môže veľmi zmeniť. Následkom je prerušenie dobrých vzťahov. Bohatí ľudia majú určite skvelý život čo sa týka majetku, ale ľudia okolo nich väčšinou nie sú ich skutočnými priateľmi. Môžu ich využívať kvôli peniazom alebo sociálnemu statusu. Samozrejme, nemôžeme všetkých hádzať do rovnakého vreca. Celkovo sú peniaze dobrá vec, ale treba s nimi narábať opatrne.“ K.T.

(Žiaci 9. B triedy)

Všímaj si ľudí okolo seba a pomáhaj im, keď to potrebujú...

Rasizmus je posudzovanie ľudí najmä podľa ich vzhľadu. Na základe toho si niektorí ľudia myslia, že sa delia na nadradených a podriadených. Podľa mňa sú si všetci ľudia rovní. Nezáleží na farbe pleti, na vierovyznaní, na majetku. Ľudia by sa mali k sebe správať priateľsky, mať úctu jeden voči druhému. Každý človek je iný, ale nemali by sme sa vyvyšovať. (Zorka Koperová, 8.A)

Rasizmus je viera, že existujú nadradení a podriadení ľudia. Nechcú si priznať, že existuje len jedna rasa. Bohužiaľ, svet nie je len tvoj. Sú aj iní ľudia. Áno, niektorí ťa môžu ovplyvniť pozitívne a niektorí zase negatívne. Myslíš, že sa ťa to netýka, ale týka. Tak sa zamysli, akým spôsobom žiješ a či je to správne pre teba a pre tvoje okolie. (Ondrej Hamacek, 8.A)

Odmietam rasizmus...

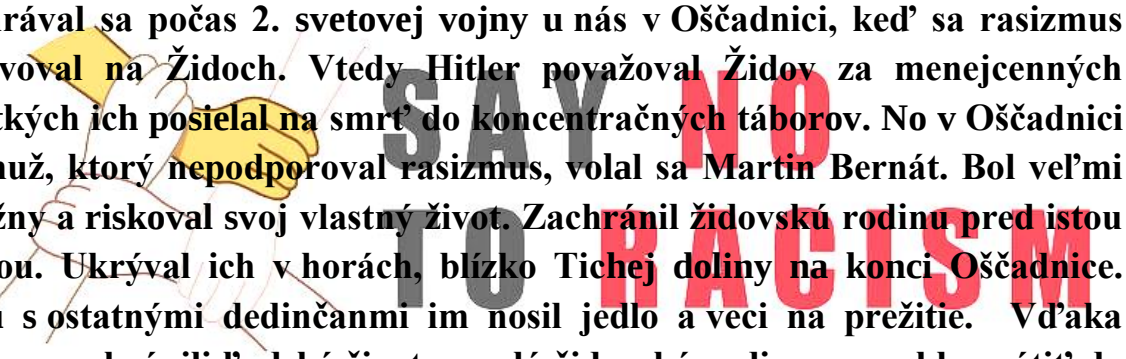

Počula som krásny príbeh, veľmi ma dojal a naozaj som sa s ním stotožnila. Odohrával sa počas 2. svetovej vojny u nás v Oščadnici, keď sa rasizmus prejavoval na Židoch. Vtedy Hitler považoval Židov za menejcenných a všetkých ich posielal na smrť do koncentračných táborov. No v Oščadnici bol muž, ktorý nepodporoval rasizmus, volal sa Martin Bernát. Bol veľmi odvážny a riskoval svoj vlastný život. Zachránil židovskú rodinu pred istou smrťou. Ukrýval ich v horách, blízko Tichej doliny na konci Oščadnice. Spolu s ostatnými dedinčanmi im nosil jedlo a veci na prežitie. Vďaka tomu sa zachránili ľudské životy a celá židovská rodina sa mohla vrátiť do svojej vlasti v Izraeli. Hrdinský čin Martina Bernáta sa mi pripomenie vždy, keď idem po námestí, ktoré je pomenované práve po ňom. (Klaudia Smolková, 8.A)

Šikanovanie spôsobuje fyzické a psychické týranie druhých. Väčšinou je to nepomer síl, lebo páchateľ sa snaží získať nad obeťou prevahu a moc. Myslím si, že dieťa, ktoré šikanuje, vyrastá v nevhodnom rodinnom prostredí. Otec alebo matka môžu byť agresorom. (Dávid Ryboň, 8.B)

Šikana je v tejto dobe veľmi častá. Deti sú šikanované za to, ako vyzerajú, že nemajú dokonalú postavu, že sa zle učia a rôzne iné veci. V žiadnom prípade to nie je správne, pretože to môže zanechať rôzne následky na obeti do konca života. Žiadna odlišnosť nám nedovoľuje robiť si z druhých posmech. Práve to, že sme iní, nás robí výnimočnými. (Tina Kullová, 8.B)

Anketa

Čo si sa naučil počas dištančného vzdelávania?

Jakub Dunajovec, 8. A: „Chodiť do školy nie je až také zlé.“

Karol Čelko, 8. A: „Naučil som sa trochu variť.“

Klaudia Kantoríková, 8. A: „Naučila som sa, že musím veriť, že všetko zvládnem a všetko dobre dopadne. Aj keď to vyzerá celkom beznádejne.“

Katarína Kožáková, 8. A: „Naučila som sa lepšie pracovať s počítačom.“

Samuel Melko, 8. A: „Naučil som sa viac rešpektovať ľudí, robiť veci sám a viem si lepšie zorganizovať deň.“

Lucia Štrbová, 8. A: „Naučila som sa lepšie vychádzať s kolektívom.“

Klaudia Smolková, 8. A: „Zlepšila som sa v domácich prácach.“

Matúš Ďuráč, 8. A: „Posteľ je najpohodlnejšia, keď z nej treba ráno vstať.“

Martina Hluzáková, 8. A: „Je dôležité užívať si každú chvíľku svojho života naplno.“

Ján Kopera, 8. A: „Keď máme veľa času, musíme ho čo najlepšie využiť.“

Lucia Bury, 8. A: „Pravých kamarátov odhalíš vtedy, keď s tebou zostanú v ťažkých situáciách.“

Rudolf Bátorek, 8. A: „Nie je dobré byť vždy v strede pozornosti.“

Laura Višňáková, 8. A: „Učenie z domu je ešte horšie ako učenie sa v škole.“

Covid 19

Prišiel vraj z Číny.

Tam sa asi zrodil.

Bacil menom Covid.

Veľa ľudí zabil.

Doktori a politici

svoje hlavy spojili.

Vymýšľajú plány, lieky,

aby bacil zničili.

Zbohom more, oceány.

Hranice sa zavreli.

Iba Tatry veľkolepé

plnosťou si ožili.

Boli však aj odvážlivci,

k moru ich to ťahalo.

Nemysleli na dôsledky,

to k nám Covid privialo.

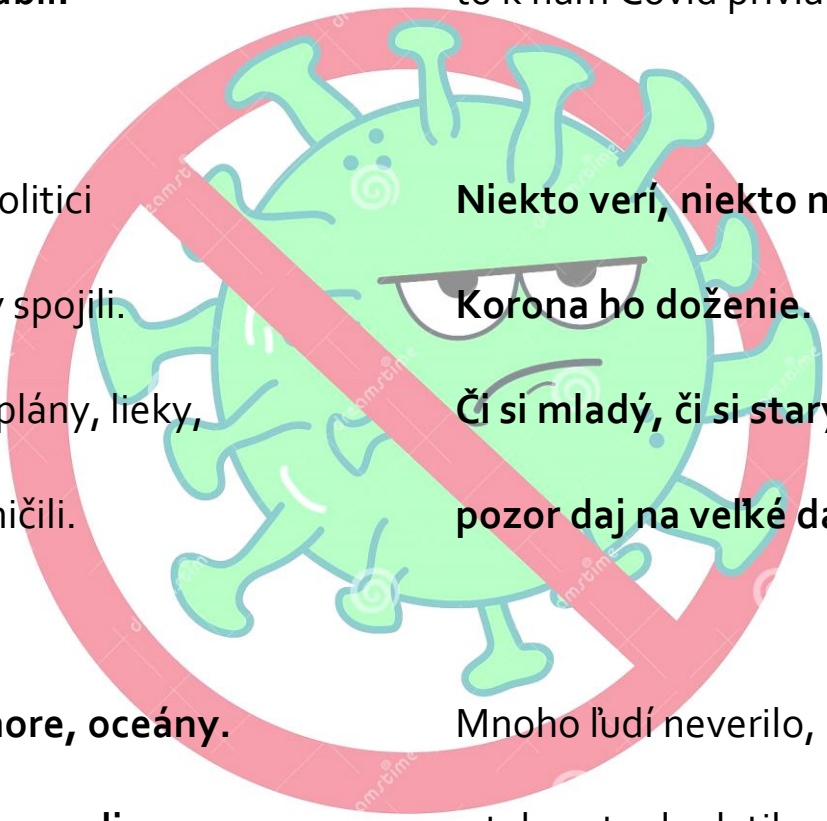

Niekto verí, niekto nie.

Korona ho doženie.

Či si mladý, či si starý,

pozor daj na veľké davy!

Mnoho ľudí neverilo,

a tak na to doplatilo.

Preto radšej rúško nos,

zakrývaj si ústa, nos!

(Kristínka Tabačárová, 9.B)

Knižkovník

Je špeciálny druh stromu. Rastie v blízkosti škôl, v ktorých sú žiaci zvedaví a radi čítajú. Nerastie na ňom ovocie ani listy, ale knihy. Nie však hocikedy! Nová kniha na ňom narastie iba vtedy, keď žiak (alebo učiteľ) prečíta nejakú knihu.

Pomôž aj ty nášmu knižkovníku. Ako? Prečítaj knihu! Od pani učiteľky si vypýtaj kartičku, na ktorú čitateľne napíšeš meno autora a názov knihy. Kartičku pekne vymaľuj a prilep ju na strom! Ďakujem.

Pripravila Mgr. M. Klosková

Čo život priniesol počas školy.....

Za dverami triedy

Hneď v prvý septembrový deň prišli piataci na dolný stupeň. Niektorým deviatakom to hneď zavŕtalo v hlave a rozhodli sa, že si ich vezmú do parády. Deviatak Tomáš prišiel za malým piatakom Jarkom a kázal mu preskákať všetky lavice v 5. triede. On sa ho bál, tak povedal, že to urobí. Postavil sa na lavicu a začal skákať. Ale ako skákal, zatočilo sa mu v hlave, spadol a zlomil si ruku. Deviatak Tomáš utiekol. Jarkova spolužiačka Maťka to videla a utekala za pani učiteľkou a všetko jej povedala. Pani učiteľka zavolala rodičov a tí zobrali Jarka do nemocnice. Na druhý deň zavolal pán riaditeľ deviataka Tomáša do riaditeľne a vysvetlil mu nesprávne správanie. Tomáš dostal dvojku zo správania. Uvedomil si, čo urobil a už viac nedával piatakom žiadne úlohy.
(Anička Rábiková, 7.B)

Zatúlaná žiačka

Raz sme sa zo školy vybrali na výlet. Bolo to ešte na prvom stupni. Mali sme čakať pani učiteľky vonku, ale ja som si išla ešte po niečo do triedy. Vtom pani učiteľka zamkla hlavné dvere, ktoré vedú do tried. Ja som zostala v triede sama. Chcela som ísť von, ale zistila som, že dvere sú zamknuté. Pozrela som sa z okna a videla som, že žiaci sa už chystajú odísť aj s pani učiteľkou. Začala som klopať na okno. A pani učiteľka si ma všimla a utekala mi odomknúť dvere. Nakoniec sa všetko dobre skončilo a ja som išla s ostatnými deťmi na školský výlet do prírody.

(Karolínka Blahovcová, 7.B)

Športové okienko

Jeho futbalový príbeh sa začal písať, keď nastúpil do svojho prvého tímu Schalke 04. Vtedy si ho prvýkrát všimol národný tím Nemecka. Odvtedy je v národnom družstve nepostrádateľný. Po skvelých výkonoch sa o neho začal zaujímať aj jeden z najlepších tímov sveta – Bayern Mníchov. Takmer okamžite sa uchytil v bráne a už ho nikto nenahradil. Tento rok oslavuje v tíme krásnych 10 rokov.

V súčasnosti patrí medzi najlepších brankárov na svete. Vo svojom živote toho dokázal veľmi veľa. Vyhral Majstrovstvá sveta, 2-krát Ligu majstrov, 2-krát Superpohár, 8-krát Bundes Ligu a 4-krát Nemecký pohár. Má 35 rokov, blond vlasy a modré oči. A výšku okolo 2 metrov. Na jeho drese je číslo 1. Nosí kapitánsku pásku a je známy pod prezývkou Stena.

Uhádneš, o ktorom futbalistovi je reč?

Akú má farbu očí?	
Akú pásku nosí?	
Za ktoré mesto hrá?	
Ktorú ligu vyhral 8-krát?	
Aké číslo má na drese?	
Akej farby má vlasy?	
Na akom poste hrá?	
Akú má prezývku?	
Čo používa na chytanie?	
Za aký štát hrá?	
Za aký tím hrá?	

(Píš iba do farebných okienok.)

Samuel Kopera a Jakub Dunajovec, 8. A

Prečo sme hrdé na svoju obec?

Obec Oščadnica je najväčšia obec na Kysuciach. Má rozlohu 5.800 ha. Žije tu 5728 obyvateľov. Obec má 22 osád. Zaujímavým miestom obce je Kalvária s kamenným kostolom nad centrom obce, ktorú každý rok v auguste navštevujú stovky pútnikov. Kalvária bola postavená obyvateľmi Oščadnice v roku 1946 z vďačnosti za to, že počas druhej svetovej vojny, keď sa bojovalo na Veľkej Rači, vojna obišla dedinu a nikto z občanov neprišiel o život. Obyvatelia obce tu žijú v kresťanskom duchu. Správcom farnosti je pán farár PaedDr. Ondrej Rašovec.

Obec Oščadnica je známa i láskou ku kultúre a folklóru, ktorému sa venuje i naša pani riaditeľka Mgr. Veronika Mačuhová. Vedie detský folklórny súbor Oščadnička i súbor pre dospelých Podjavorské. Každý rok sa v obci koná Oščadnická heligónka, najstaršia národná prehliadka heligonkárov s medzinárodnou účasťou. V rámci prehliadky sa predstavujú všetky vekové kategórie detí, mládeže i dospelých. K heligónke má blízko i náš pán starosta Ing. Marián Plevko, ktorý pravidelne hrá na heligónke na jasličkovej pobožnosti.

V zimnom období je obec navštevovaná kvôli známemu lyžiarskemu stredisku Snow Paradise Veľká Rača, ktoré patrí medzi najvýznamnejšie centrá zimnej turistiky na Slovensku. Samotná Veľká Rača je najvyšším vrchom regiónu Kysuce. V letnom období môžeme využívať turistiku, cyklistiku, cykloturistiku po náročných i menej náročných trasách Oščadnice.

Preto toto všetko sme hrdé na svoju obec, na jej významné osobnosti, na krásne kultúrne pamiatky, na prírodné krásy. Sme rady, že žijeme v Oščadnici.

(Natálka Gončárová, Karolínka Blahovcová, Zuzka Zagrapanová, Anetka Trúchla, 7.B)

Čo bude dnes dobrého?

Slepačí vývar - klasika našich kuchýň, ktorá postaví na nohy unavených žiakov i učiteľov

Potrebujeme: sliepku
mrkvu, petržlen, zeler
cibuľu, cesnak
mleté čierne korenie, soľ
petržlenovú vňať
vodu

Postup: Slepačie mäso očistíme a vložíme do hrnca so studenou vodou. Pridáme očistenú zeleninu a koreniny a varíme domäkka cca 2 hodiny. Po uvarení mäsa a zeleniny polievku precedíme. Slepačie mäso, mrkvu, petržlen a zeler pokrájame na drobné kúsky a spolu s pokrájanou petržlenovou vňaťou vložíme do polievky. V prípade potreby dochutíme a môžeme podávať.

Samuel Kopera, 8. A

Mrkvový koláč – čo nevyrieši vývar, to sa podarí sladkému koláčiku

Postup: 1 a pol hrnčeka krupicového cukru (1 hrnček á 200 ml)
2 hrnčeky polohrubej múky
tri štvrte hrnčeka oleja
4 hrnčeky najemno postrúhanej mrkvy
4 vajcia
pol balíčka kypriaceho prášku
1 balíček vanilínového cukru
100 g lieskovcov
30 g hrozienok

Postup: Celé vajcia vyšľaháme s krupicovým cukrom. Prilejeme olej, pridáme postrúhanú mrkvu, vanilínový cukor, múku s kypriacim práškom, posekané lieskovce a orechy. Všetko rozmiešame. Cesto dáme na vymastený a múkou vysypaných plech alebo ho vystelieme papierom na pečenie. Koláč upečieme vo vyhriatej rúre pri teplote 180 °C. Upečený a vychladnutý koláč polejeme rozpustenou čokoládou a necháme stuhnúť.

Peter Zborovančík, 8. A

Významné osobnosti Kysúc

Jozef Kroner

Jozef Kroner sa narodil 20. marca 1924 v Staškove na Kysuciach. Zomrel 12. marca 1998 vo veku 73 rokov. Pochádzal z 12 detí.

Začínal ako robotník v Trenčíne. Popri práci sa venoval aj ochotníckemu divadlu. Svojím talentom si získal divákov, vedel ich rozosmiať aj rozplakať. Medzi jeho záľuby patrilo hubárčenie či rybolov. Od roku 1956 pôsobil v SND až do roku 1984, kedy odišiel na dôchodok.

Jeho manželka Terézia Hurbanová-Kronerová bola tiež herečkou. Ich dcéra Zuzana Kronerová zdedila herectvo po rodičoch. O jeho živote bol nakrútený i film Trate Jozefa Kronera.

V roku 1967 dostal Jozef Kroner titul zaslúžený umelec a v roku 1987 mu bol udelený titul národný umelec. Na základe hlasovania slovenských filmových novinárov v ankete 2000 sa stal Jozef Kroner hercom 20. storočia.

Diváci ho mohli vidieť vo filmoch: Obchod na korze, Pacho, hybský zbojník, Sváko Ragan, Rysavá jalovica, Tisícročná včela....

(Kristínka Kubulková, 9. B)

PROJEKTY ŽIAKOV NAŠEJ ŠKOLY

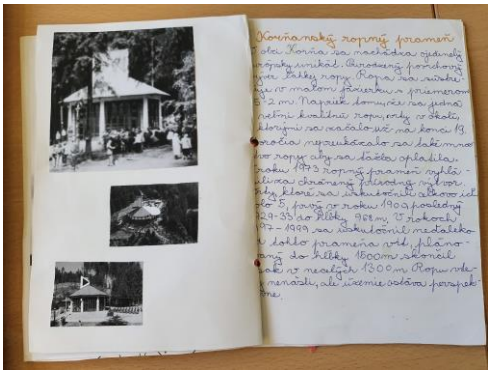

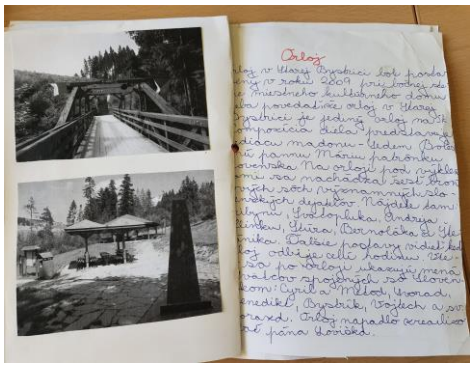

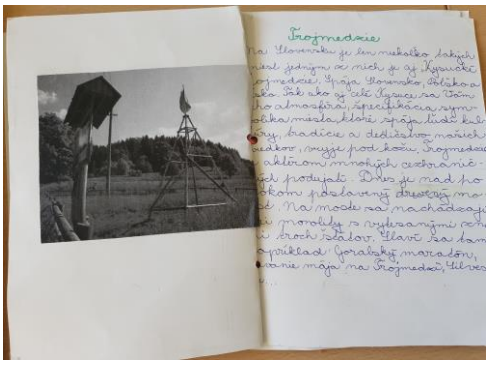

Projekty žiakov zo Základnej školy Oščadnica - Ústredie

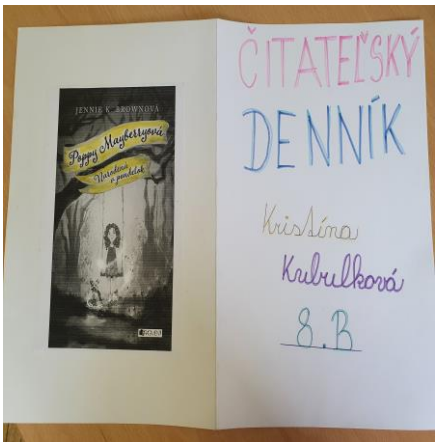

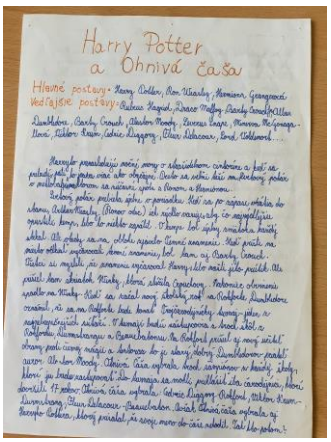

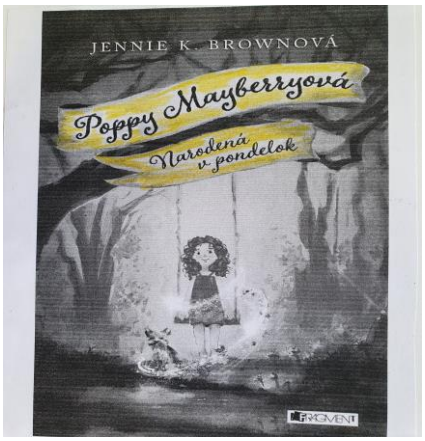

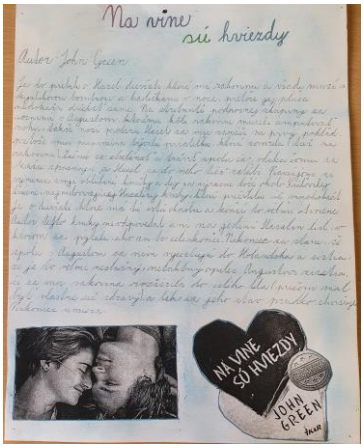

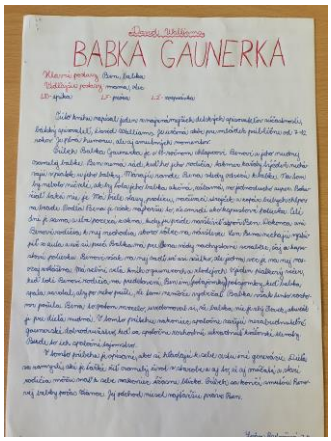

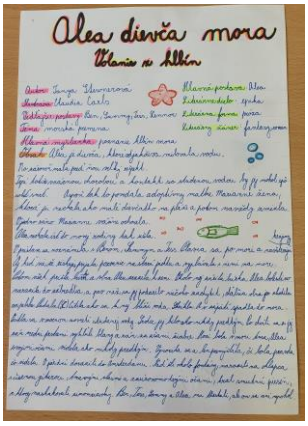

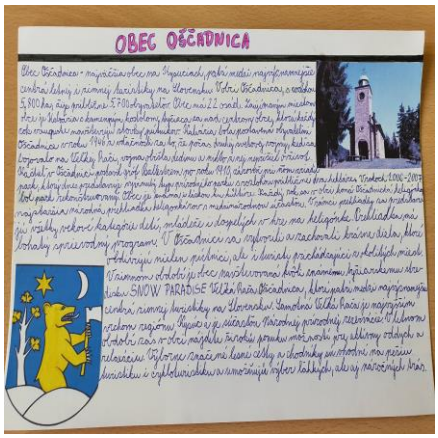

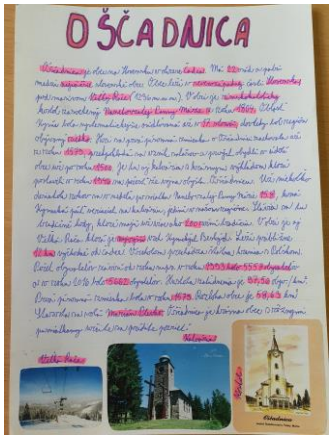

Ústredíčko č.1 školský rok 2021/2022 11. ročník

Čo si prajeme na tento školský rok?

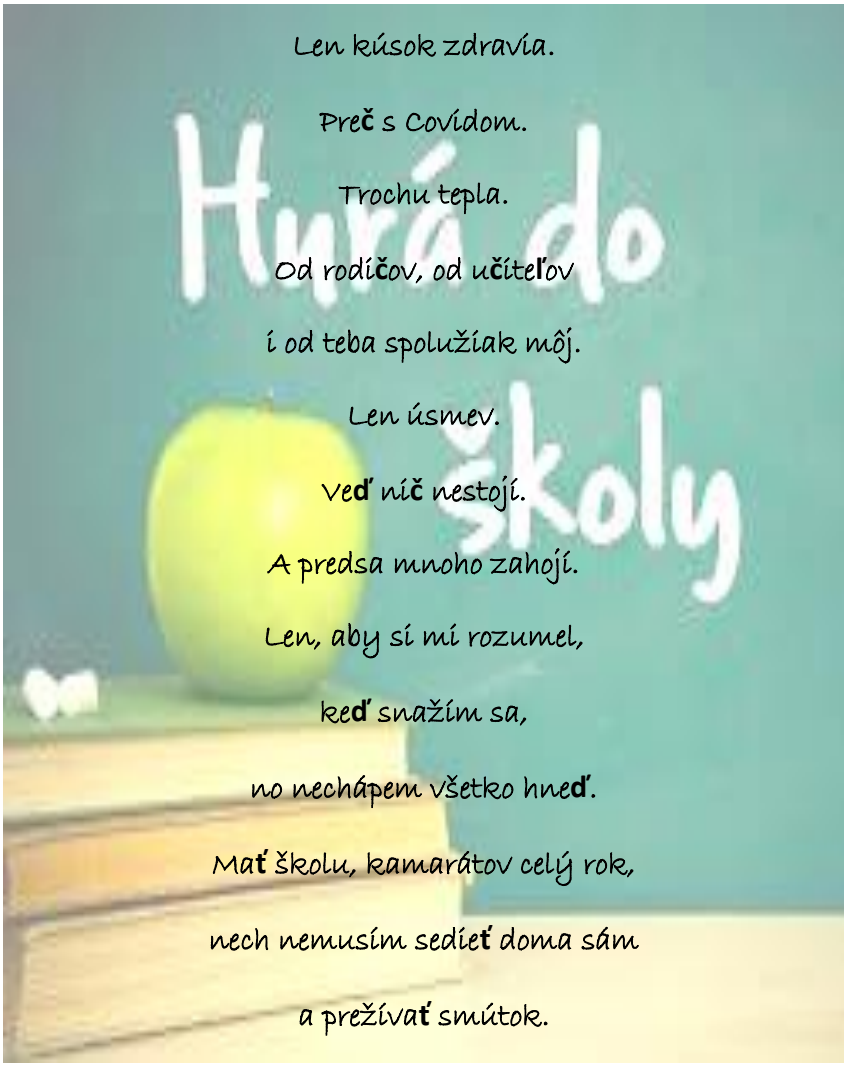

Len kúsok zdravia.

Preč s Covidom.

Trochu tepla.

Od rodičov, od učiteľov

i od teba spolužiak môj.

Len úsmev.

Veď nič nestojí.

A predsa mnoho zahojí.

Len, aby si mi rozumel,

keď snažím sa,

no nechápem všetko hneď.

Mať školu, kamarátov celý rok,

nech nemusím sedieť doma sám

a prežívať smútok.

Záver alebo tešíme sa na Vás v budúcom čísle.

DOVIDENIA!